

Vtedy im povedal Ježiš:

Môj čas nie je ešte tu, ale váš čas je vždycky hotový.

Ján 7:6

Milí čitatelia!

Rád by som sa vyjadril k veršu z Jána 7:6 „Vtedy im povedal Ježiš: Môj čas nie je ešte tu, ale váš čas je vždycky hotový.“ s dôrazom na čas.

Keď ľudia dostanú nejakú ponuku, väčšinou o nej veľmi dlho nerozmýšľajú. Rozhodnú sa niekedy veľmi impulzívne, podľa svojich pocitov. Môže to byť dobré, alebo aj zlé rozhodnutie. To

sa ukáže až s odstupom času. Pán Ježiš svojim bratom v citovanom verši hovorí: „Vy ma voláte na sviatok, aby som sa ukázal, že kto som, že som Boží Syn, ale ja vám hovorím, že nejdem s vami.“ Ako čítame neskôr, išiel na sviatok a išiel tam v ten správny, Boží, čas.

Chcel by som pripomenúť, čo o čase hovoril jeden z najmúdrejších ľudí, ktorý, okrem Pána Ježiša, na zemi žil. Bol to kráľ Šalamún. Môžeme si to prečítať v 3. kapitole knihy Kazateľ vo veršoch 1-8: „Všetko má svoj čas a svoju hodinu každá vec pod nebom. Je čas rodeniu sa a čas umieraniu... čas milovaniu a čas nenávideniu, čas vojne a čas pokoju.“ A pridáme aj verš 11, v ktorom sa v súvislosti s časom píše: „Učinil všetko krásne v svoj čas, i večnosť dal do ich srdca, iba že človek nevystihne diela, ktoré koná Boh, a to tak od počiatku až po koniec.“

V tejto knihe čítame, že sú na zemi veci, ktoré sa konajú v istý čas.

Sú situácie a činnosti, pri ktorých nie je ťažké rozpoznať správny čas. Sledovaním prírodných zákonitostí je napríklad pomerne jednoduché určiť čas sadenia alebo čas zbierania. Rovnako nie je ťažké rozpoznať, kedy je čas radovať sa a kedy je čas smútiť.

O niečo ťažšie je možné posúdiť, kedy je čas hovorenia a kedy čas mlčania. Musíme sa naučiť,

kedy byť ticho a kedy hovoriť.

Sú veci, ktoré vieme ovplyvniť a sú veci, ktoré ovplyvniť nevieme. Napríklad čas rodenia sa nedá veľmi ovplyvniť a čas zomierania už vôbec nie. To sú veci, ktoré sú mimo našej pôsobnosti. Nad tým všetkým je Pán Boh, ktorý čas stvoril.

Biblia začína slovami: „na počiatku stvoril Boh nebesia a zem.“ Je tu myšlienka, že existuje čas. Túžme po tom, aby sme mali múdrosť v tých veciach, v ktorých sa môžeme rozhodnúť, a aby sme správne veci robili v správny čas. Toto presne robil Pán Ježiš. V správny čas prišiel na tento svet: „keď prišla plnosť času...“, v správny čas tu žil a v správny čas aj zomrel na kríži na Golgote. Farizeji a zákonníci ho chceli usmrtiť aj skôr, ale všetko sa udialo v správny čas. A tak toto slovo je aj pre nás, aby sme sa zamysleli, a veci, ktoré sa dajú ovplyvniť, robili vtedy, keď je na to správny, Boží čas.

Pozrieme sa do ďalšieho miesta: „V príhodný čas som Ťa počul a v deň spasenia som ti pomohol. Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!“ (2. Korinským 2:6) Aj tu je reč o čase a o dni. Keď v Biblii čítame o čase, tak si môžeme položiť otázku, ktoré slovo o čase je najkratšie a ktoré najdlhšie. Nemyslím tým počet písmen, ale najkratší alebo najdlhší časový interval. V tomto význame je najkratšie z tých čítaných slov slovo „teraz“. A najdlhšie slovo, ktoré by sme mohli vzťahovať k času, nachádzame v knihe Kazateľ 3. kapitole 11. verši, a je to slovo „večnosť“. Večnosť nemá ani začiatok ani koniec, preto v pravom slova zmysle čas s večnosťou sa spájať nedá. Napriek tomu sa nám zdá, že niektoré veci trvajú „večnosť“. Keď nás niečo nebaví alebo sa nám nepáči a trvá to príliš dlho, povieme, že to trvá večnosť. Avšak vieme, že raz všetko, čo je „pod slnkom“, to, čo je stvorené, skončí.

Z biblického hľadiska najkratší čas je „teraz“, vo význame „v tejto chvíli“. „Teraz“ je to, čo urobíme v nejakej konkrétnej chvíli, a neraz to má významné dôsledky na celý náš ďalší život. Urobiť skúšku má dôsledky na dlhú dobu. Možno na celý život. Keď niekto na sobáší povie partnerovi, s ktorým tam prišiel, „áno“, má to dôsledky až po smrť. Buď to bude pekný život, alebo to môže byť trápenie. To áno, pre ktoré sa tam človek rozhodol, má dôsledky. Číže je dôležité, ako sa človek rozhodne teraz, v tomto okamžiku.

Sú mnohé rozhodnutia, ktoré robíme teraz a dnes, a tie rozhodnutia potom majú svoje dôsledky. Preto je dôležité zamyslieť sa, čo urobím teraz.

A v tomto zmysle je tu jedna vec zásadnej dôležitosti, o ktorej čítame v Božom slove. Ide o situáciu, keď rozhodnutie teraz nemá dôsledky len na celý život, ale má dôsledky aj na večnosť. A to je práve to, čo sme si pripomenuli veršom z 2. Korinským 2:6, že „teraz je čas príhodný, teraz je deň spasenia.“

Spasenie, záchrana duše, má veľký dôsledok na celý život na zemi, ale netýka sa len pozemského života. Pokračuje aj po smrti. V Božom slove si čítame, že život smrťou nekončí, ale raz bude vzkriesenie a súd, a vo večnosti budú dve miesta prebývania. Jedno bude miesto v Božej prítomnosti a druhé bude miesto večného odsúdenia, trápenia. Dôsledky Božieho súdu budú ľudia znášať naveky.

Apoštol Pavol v epištole Židom hovorí, že teraz, dnes, keď počujete Boží hlas, nezatvrdzujte svoje srdce. Toto sa už netýka nášho vzdelania, našich životných vzťahov, našej práce. Týka sa to niečoho viac. To sa týka duše človeka a večnosti. Veľmi krátko k tomu môžeme povedať nasledovné.

To prvé je, že je tu svet a je tu hriech. Človek sa už narodí na svet ako hriešnik. Dávid už dávno povedal, že „som človek splodený v hriechu a v neprávosti ma počala moja matka.“ Už to utešené práve narodené dieťa je hriešne. Človek je hriešnik už vo svojej prirodzenosti. Nachádzame to u seba a vidíme to aj na druhých. Človek v takomto stave nemôže mať spoločenstvo so svätým Bohom. Božie slovo upozorňuje, že „odplata za hriech je smrť.“ Boh sám pripravil cestu záchrany pre človeka. Pripravil mu cestu, prostredníka spasenia a aj deň spasenia.

Biblia hovorí, že je jediná cesta, ktorú Boh pripravil. Dostatočná a spoľahlivá. Tou cestou je Pán Ježiš Kristus. Aby Boh nemusel súdiť teba a mňa, súdil svojho jednorodeného Syna. Na neho položil naše hriechy a na ňom ich odsúdil, aby sme mohli žiť. Ten, ktorý prišiel na to, aby zomrel práve za náš hriech, prišiel v ten správny čas a v príhodný čas aj zomrel.

To druhé je, že je tu riešenie. Božie riešenie hriechu sa týka nielen života na zemi, ale celej večnosti. Tu prichádza zodpovednosť človeka, o ktorej hovorí apoštol Pavol: „keď počujete Boží hlas vo svojom srdci, keď ty osobne počuješ Boží hlas, keď vieš, že sa ti Boh prihovril, tak dnes je ten príhodný čas“ – to je tvoje teraz. To rozhodnutie teraz ovplyvní nielen tvoj život na zemi, ale aj celú večnosť. Je to rozhodnutie, ktorým sa mení spôsob pozemského života. Je to

rozhodnutie, ktorého výsledkom je radosť. Nie dočasná, ale skutočná radosť z Božej prítomnosti, ktorú môže človek prežívať len vtedy, keď zažije spasenie.

Pán Ježiš bol ten, ktorý konal dobré veci v správny čas a očakáva od nás, že aj my budeme robiť dobré veci v správny čas. Prvou vecou je správne reagovať na slovo evanjelia. Správne sa rozhodnúť v pravý čas. Potom robiť krok za krokom ďalšie dobré rozhodnutia. K tomu si vyprosujeme Božiu múdrosť, aby sme počas tohto krátkeho pozemského života robili to, čo robiť máme – správne veci v správny čas.